

Pest 18/5/1853.

K573/784.

Edecs Aranybácsi!

A mily kedves volt együtt, és jöttöttendő ünnepek kiutazásával illel utam,
és oly kedvetlen bejövetelem, egyedül, és az ünnepek ki-
verése után. A khor nap jutott, most első esett, és bár,
mily álmos kedvem volt is, a karatlanul philosophálni
keredtem, és elmult hetemet összehasonlítani az előttel,
annak is elejében egy főcél, az ember, his, az élet tette,
pontja vonr és ügytete van lelkiünk annak előképeivel
hogy siettegeben a jelen egyes örömeit is elmulasztja,
majd a későbbi azon fenyhözön joly hamar. És gyakran jóval
unalmasabbul mint veltünk, és imé lefele görödötnek nap,
jaink.

Érdek Karolyt tiszteltem, pontos ságer, tigen dicsérem
ámbar még egy darabig az előttem még tökéletesen új
állapotban (t. i. hitelesítő állapotban) hagyható volna most úgy
sem igen fog ez éltben az többé egy hamar meglepni.....
!!!! (ut gratia ad infinitum).

Azon kívül még egy comissio, vagyis irenet format kellene
elvégre nem. Gyulai t. i. előünnepen találkoztott t. i. v. s. s. s.
ki is igen sajnálta hogy Aranybácsival nem találkoztott hatott,
1. s. u.

és a'ki mintan leveharát és a'ballalakat újra egész
lelkésedéssel feldősi: te volna, rábirta Gyulaira hogy
legközelebbi leveleiben írja meg a' nyomtatásnak, hogy neki
több érdekelt tárgyokat tartalmazó könyvei vannak
melyekkel barátságos szívesen szolgál. Gyulai csak,
gyan feljegyzé ezt esre táblájára fülnék kintájával
de hogy tegnap meglátogatani jónak láttam a' társaság
nyitlábáival tétörölni; s' nekem a' d'at és ireretet.
Állja meg az' Ararok' istene!

Szerető tanítványa
Tiszta Domokos

U. S. Két utolsó küldeményem ismét kint hájait elvárom.

Szerető
Domokos

41. (98)

Szeretnek. . . .

Szeretnek, szeretve, szeretőt szeretni;
 Égni; érettni, a szerelem,
 A társas virágnak a méretét
 És még telve a várgó keblelem.

1 mi az a
 1 borisja
 1 borisja Sovárgó

Forró fényt árasztja nap a zöld fűzében,
 Elszállott, elforogott, a tél hűvös éjén
 És még engem életem. jöjj fel, jöjj fel napom!
 Első szerelemnek titkos, édes kéje.

Népeim, meg, lettem hallgató, pusztája
 Csattogó madárral, cseregő errettel
 Dalainknak hevet, hogy minden csudálta!
 Egy pedig megértte, rokon szeretettel.

181.

Szeregs

szepdal

Mint görbe a páriától
 Hulló virág a sárától
 Nagy elváltam, rózsám, tőled
 Még hirt sem hallok felőled.
 És én mint a róna felben
 Vágyok elhagyás felben
 Lettem meggyászba öltözött
 Mára kezem elhőtt.

És sohogy a feleden
 Könnyűtől azika keblelem,
 Sírát engem meg az égis
 Elhagyott a reményességis.

80

Faint handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side.

